ס׳איז בריליק געווען, די שליכטינקע טאָוועס
האָבן געווירט און געווימלט אין וואָבן:
גאַנץ מימזיש געווען די באָראָגאָוועס;
די מאָמע־רעט האָט אויסגעגראָבן.

— דאָך היט זיך פֿאַרן יאָמערוואָך!
ציין וואָס זיי כאַפּן; קרעלן־שפּיץ!
פֿאַרן יוביוב פֿויגל היט זיך;
ווײַכט פֿון פֿרוימדיקן באַנדערשניטז!

ער נעמט אין האַנד דעם וואָרפּלען שווערד.
דעם שׂונא האָט ער לאַנג געזוכט.
גערוט אַרום אַן עץ־טומטום,
פֿאַרטראַכט, האָט עס געדוכט.

בעת שטייט ער אין געדאַנקן אויף,
דער יאָמערוואָך, מיט פֿײַער־אויגן,
מיט וויפֿעק קומט דורך טולגיקן וואַלד,
געבורבלט בעת געפֿלויגן.

איינס, צוויי! איינס, צוויי! מיט וויי, מיט וויי
דער וואָרפּלער קלינג מאַכט שנאָקער־שניק,
ער שעכט אים אָפּ, און מיט זײַן קאָפּ
געלאָמפּיק גייט צוריק.

— געטייט האָסטו דעם יאָמערוואָך?
נעם מיך אָרום, מײַן ביימיש קינד.
אָ יום־טובֿ גרויס! כאַלײַן, כאַלויס,
ער טשאָרטלט און ער זינגט.

ס׳איז בריליק געווען, די שליכטינקע טאָוועס
האָבן געווירט און געווימלט אין וואָבן:
גאַנץ מימזיש געווען די באָראָגאָוועס;
די מאָמע־רעט האָט אויסגעגראָבן.

'Twas brillig, and the slithy toves
Did gyre and gimble in the wabe:
All mimsey were the borogoves,
And the mome raths outgrabe.

"Beware the Jabberwock, my son!
The jaws that bite, the claws that catch
Beware the Jubjub bird, and shun
The frumious Bandersnatch!"

He took his vorpal sword in hand:
Long time the manxome foe he sought
So he rested he by the Tumtum tree
And stood awhile in thought.

And, as in uffish thought he stood,
The Jabberwock, with eyes of flame,
Came whiffling through the tulgey wo
And burbled as it came!

One, two! One, two! And through and
The vorpal blade went snicker-snack!
He left it dead, and with its head
He went galumphing back.

"And hast thou slain the Jabberwock?
Come to my arms, my beamish boy!
O frabjous day! Callooh! Callay!"
He chortled in his joy.

'Twas brillig, and the slithy toves
Did gyre and gimble in the wabe:
All mimsey were the borogoves,
And the mome raths outgrabe.